Thesis title

Potential of Modified Starches Prepared From Various Types of Native Starch Through Hydroxypropylation and Carboxymethylation As Film Former

Author

Miss Tippawan Tehkhunmag

Degree

Master of Science (Pharmaceutical Sciences)

Thesis Advisor

Assoc.Prof. Dr. Ornanong Kittipongpatana

ABSTRACT

The purposes of this study are to prepare water-soluble, dual-modified starches using carboxymethylation and hydroxypropylation reactions, to study the effects of modification sequence and the types of native starch on physicochemical properties of the modified starches, and to investigate their potential as film formers. On each of the four types of native starches, including corn, rice, glutinous rice, and tapioca, the reactions were carried out in specific orders to yield either carboxymethylhydroxypropyl starch (CMHPS) or hydroxypropylcarboxymethyl starch (HPCMS). The physicochemical properties of modified starches, including degree of carboxymethyl substitution (DS) and molar hydroxypropyl substitution (MS), water solubility, pH, viscosity, swelling capacity, X-ray diffraction (XRD) pattern, and scanning electron microscopy (SEM), were determined. The results showed that DS and MS of dual-modified starches were 0.22-0.39 and 0.02-0.09, respectively. All CMHPSs and HPCMSs were soluble in water. The pH of1%w/v solution of modified starches ranged from 6.8 to 8.9, compared to pH 4.5-4.8 of the native starch solution. The viscosities of these solutions were between 56.7 and 1490.0 mPas at shear rate 500S⁻¹. SEM images revealed marked differences in the granule surface between the native and modified starches, while XRD showed a

decrease in the degree of crystallinity in the modified starches compared to their native starches. The film formation test by Petri dish method showed that CMHPS and HPCMS formed clear films with good strength and fair flexibility. The addition of a plasticizer, PEG 6000, and a crosslinking agent further improved the texture and flexibility of the films. CMHPS and HPCMS showed promising potential as film former and can be developed as new aqueous-based, film-coating agents for pharmaceutical tablets.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved ชื่อเรื่องวิทยานิพนซ์

หักยภาพของแป้งคัดแปรที่คัดแปรจากแป้งคิบชนิคต่างๆ จากปฏิกิริยาไฮครอกซีโพรพิเลชันและคาร์บอกซีเมทธิ

เลชันในการเป็นสารก่อฟิล์ม

ผู้เขียน

นางสาว ทิพย์วรรณ เต๊ะขันหมาก

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์เภสัชกรรม)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.คร. อรอนงค์ กิตติพงษ์พัฒนา

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเครียนน้ำขาเคลือบพีล์มซึ่งได้จากการคัดแปรแบบ 2 ขั้นตอน ด้วยปฏิกิริยาการ์บอกซีเมทธิเลชันและปฏิกิริยาไฮครอกซีโพรพิเลชัน เพื่อศึกษาผลกระทบของ ขั้นตอนการคัดแปรและชนิดของแป้งดิบด้วยการศึกษากุณสมบัติทางเกมีกายภาพ ของแป้งคัดแปร และเพื่อศึกษาศักยภาพในการเป็นสารก่อพีล์มของแป้งคัดแปรที่เครียมจากแป้งดิบ 4 ชนิด คือ แป้ง ข้าวโพค แป้งข้าวเจ้า แป้งข้าวเหนียวและแป้งมันสำปะหลัง ปฏิกิริยาที่คัดแปรที่แตกต่างของลำคับ ขั้นตอนการคัดแปรจะได้แป้งการ์บอกซีเมทธิลไฮครอกซีโพรพิล (ซีเอ็มเอชพีเอส) หรือแป้ง ใฮครอกซีโพรพิลการ์บอกซีเมทธิล (เอชพีซีเอ็มเอส) นำแป้งที่เครียมได้มาศึกษากุณสมบัติทางเคมี กายภาพ ได้แก่ ค่าระดับการแทนที่ (ดีเอช) ของหมู่การ์บอกซีเมทธิลและค่าระดับการแทนที่แบบ โมลาร์ (เอ็มเอส) ของไฮครอกซีโพรพิล ค่าการละลาย ค่าความเป็นกรค-ค่าง ความหนืด ก่าการ พองตัว รูปแบบการเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์และลักษณะภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนสแกนนิง พบว่าค่า คีเอส และ เอ็มเอส ของแป้งคัดแปรแบบสองขั้นตอน มีค่าอยู่ในช่วง 0.22-0.39 และ 0.02-0.09 ตามลำดับ แป้งคัดแปรชนิดซีเอ็มเอชพีเอสและเอชพีซีเอ็มเอสทั้งหมดสามารถละลายได้

ในน้ำและมีค่าความเป็นกรด-ด่างของสารละลายที่ 1% โดยน้ำหนัก ของแป้งคัดแปรอยู่ในช่วง 6.8 ถึง 8.9 เปรียบเทียบค่าของสารละลายดิบซึ่ง อยู่ในช่วง 4.5-4.8 ความหนีคของแป้งคัดแปรอยู่ในช่วง 6.8 น้ำหนัก) มีค่าระหว่าง 56.7 ถึง 1490.0 มิลลิปาสดาล ที่อัตราการเฉือน 500 s⁻¹ รูปภาพจากการส่อง ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนสแกนนิงแสดงความแตกต่างของลักษณะเม็ดแป้งระหว่างแป้งดิบ และแป้งคัดแปร ในขณะที่รูปแบบการเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์แสดงการลดลงของรูปผลึกในแป้ง คัดแปรในขณะที่แป้งดิบยังคงมีความเป็นผลึกเหมือนเดิม การทดสอบความสามารถในการเป็นสาร ก่อฟิล์มโดยวิธีการเทลงในจานทดสอบแล้วอบให้แห้งเป็นแผ่นฟิล์มพบว่า ซีเอ็มเอชพีเอสและ เอชพีซีเอ็มเอส มีความสามารถในการเป็นสารก่อฟิล์มและฟิล์มจะมีลักษณะที่แข็งแรงเพิ่มมากขึ้น จากการเดิม PEG6000 นอกจากนี้ การเดิมสารครอสลิงกิงจะช่วยปรับปรุงให้ฟิล์มมีเนื้อสัมผัส ที่ดีขึ้น โดยสรุปแล้ว ซีเอ็มเอชพีเอสและเอชพีซีเอ็มเอส มีศักยภาพในการเป็นสารก่อฟิล์มและ สามารถพัฒนาเป็นสารเคลือบฟิล์มตัวใหม่ที่ละลายได้ในน้ำซึ่งสามารถนำไปประยุกด์ใช้ในการ เคลือบฟิล์มเม็ดยาได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved